

RESSÒ DE LA PARAULA

Llàgrimes i riures compartits

Diem que a l'Església cadascú té els seus ulls i les seves formes diferents de mirar, però que tots mirem en la mateixa direcció: tots els creients ens veiem seduïts per la splendor de Jesucrist, creiem en Ell i l'estimem. Arribar a viure aquesta experiència és exactament «sentir-se Església».

¿Tot es redueix a la relació de cadascú amb Jesús, escoltar-lo, contemplar-lo, respondre-li en l'oració, comprometre's amb Ell?

Sant Pau va tenir molt clar que, si la seva conversió va ser un esdeveniment que en principi semblava afectar-lo a ell només, des del mateix instant del seu encontre amb Crist l'Església hi era present: Jesús l'interroga «Per què em persegueixes?» (és a dir, per què em persegueixes en el meu cos, que és la meva Església?); i tot seguit l'envia a demanar ajuda a la comunitat de Damasc (Ananies) (cf. *Ac 9,4-10*). Amb el temps va descobrir que trobar Crist, mirar-lo i tractar amb Ell com a deïble generava simultàniament una nova experiència de comunió amb la resta dels creients. Aprofundint en la nova relació que vivia amb els seus germans va fer servir una expressió senzilla i brillant:

«Quan un membre sofreix, tots sofreixen amb ell; quan un membre és honorat, tots es feliciten» (*1Co 12,26*).

Escrivint als cristians de Roma, els adverteix que el seu amor no sigui una farsa i els recomana quelcom semblant:

«Alegreu-vos amb els que s'alegren, ploreu amb els que ploren» (*Rm 12,15*).

No hem de deixar passar aquest missatge, sobretot per una raó: ens exhorta a realitzar un dels signes més clars de l'amor autèntic.

Malauradament, molt sovint, les nostres reaccions davant el dolor o l'alegria aliens, van des de la indiferència fins a l'enveja. Pesa molt en tota la història aquella resposta de Caïn, a la interpel·lació de Déu: «No sé on és el meu germà, ¿que potser soc el seu guardià?» (*Gn 4,9*). Aquesta és la gran qüestió: «què tinc a veure jo amb el meu germà?»; per què me n'hauria d'ocupar?. Sens dubte, molts s'interessen «pels altres», però en el fons ¿aquest interès és «desinteressat»?

Amb sant Pau som a les antípodes de Caïn. Fa servir la metàfora del cos humà, on tots els seus membres comparteixen sofriment i alegria: si les cames d'un atleta han aconseguit batre el rècord dels cent metres llisos, no només s'alegren les ca-

mes, sinó tot el cos, «tots i cadascun dels seus membres». El mateix passa en cas de fracassar: la frustració i el sofriment és igualment compartit. En realitat, el protagonista d'una acció humana no és un membre o un altre, sinó tota la persona. Per això és ella, amb tots els seus membres, qui actua i, per tant, gaudeix, sofreix, triomfa o fracassa.

L'Església és el Cos místic de Crist. Si avui la crida de sant Pau a compartir el sofriment i l'alegria dels germans ens sorprèn o la veiem allunyada de la nostra realitat eclesial, és que el nostre ser Església està malalt, és feble, sofreix greus deficiències. Encara no ha arribat al nostre cor que un únic subjecte, una única persona viu i actua en nosaltres. D'una altra manera, cap germà en la fe ens seria indiferent.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una experiència comunitària

Un xicot que està fent un postgrau als EUA ha tornat per passar les festes de Nadal amb la família. Fins al curs passat era membre actiu d'un grup d'universitaris cristians amb els quals es reunia regularment. Tots just arribat, va anar a una de les trobades. Era d'esperar que li demanessin que exposés com li anava l'experiència de viure en un país diferent: «En baixar de l'avió, vaig conèixer la família que m'acolliria. Una família catòlica en la qual em sento un més. Preciso catòlica perquè aquella societat és força religiosa i és comú i gens estrany manifestar la pròpia fe i la pertinença a una confessió concreta. De la mà de la meva nova família i des del primer diumenge, em vaig integrar en la seva parròquia, molt acollidora amb els nousvinguts. Em cridà l'atenció que la participació dels laics és molt activa. Jo em vaig

incorporar al grup de música, on toco la guitarra. També hi ha un cor, un grup de Càritas amb empenta, uns grups d'estudi de l'evangeli, les catequesis, un agrupament escolta, un catecumenat, activitats per a la gent gran... Les celebracions són molt participades i viscudes amb intensitat. Des que soc allà, el divendres ja començo a tenir ganes d'anar a missa el diumenge.

»A més de les activitats més religioses, es fan també trobades d'amistat. He participat en algunes de joves. Tornant a les celebracions religioses, m'impresiona especialment el moment de resar el credo que identifica el que creiem i que allà i aquí ho expressem amb les mateixes paraules, perquè professem la mateixa fe. És molt gran això. «Un sol cos i un sol Esperit [...] Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol

Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots» (*Ef 4,4-6*). Tenen també en molta reverència els sants, considerats com a referents exemplars que poden inspirar la nostra vida i el seu dia a dia...»

Fa pensar l'exposició del jove i fa comparar les dues realitats. La parròquia és l'espai comunitari dels fidels, animat per un rector que és el pastor de la comunitat. Els fidels s'hi apleguen per viure i celebrar la seva fe com a comunitat, com a poble de Déu que camina. És, també, àmbit de formació i de pràctica de la caritat. «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (*Jn 17,21*).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Lágrimas y risas compartidas

Decimos que en la Iglesia cada uno tenemos nuestros ojos y nuestras formas diversas de mirar, pero que todos miramos en la misma dirección: todos los creyentes nos vemos seducidos por el resplandor de Jesucristo, creemos en Él y le amamos. Llegar a vivir esta experiencia es exactamente «sentirse Iglesia».

¿Todo se reduce a la relación de cada uno con Jesús, escucharle, contemplarle, responderle en oración, comprometerse con Él?

San Pablo tuvo muy claro que, si su conversión fue un acontecimiento que en principio parecía afectarle a él solo, desde el mismo instante de su encuentro con Cristo la Iglesia estaba presente: Jesús le interroga «¿Por qué me persigues?» (es decir, ¿por qué me persigues en mi cuerpo, que es mi Iglesia?); y después le envía a pedir ayuda a la comunidad de Damasco (Ananías) (cf. Hch 9,4-10). Con el tiempo descubrió que encontrar a Cristo, mirarle y tratar con Él como discípulo generaba simultáneamente una nueva experiencia de comunión con el resto de los creyentes. Profundizando en la nueva relación que vivía con sus hermanos usó una expresión sencilla y brillante:

«Cuando un miembro sufre, todos sufren con él; cuando un miembro es honrado, todos se felicitan» (1Co 12,26).

Escribiendo a los cristianos de Roma, les advierte de que su amor no sea una farsa y les recomienda algo semejante:

«Alegraos con los que se alegran, llorad con los que lloran» (Rm 12,15).

No debemos dejar pasar este mensaje, ante todo por una razón: nos exhorta a realizar uno de los signos más claros del amor auténtico.

Desgraciadamente, con frecuencia, nuestras reacciones ante el dolor o la alegría ajenos, van desde la indiferencia hasta la envidia. Pesa mucho en toda la historia aquella respuesta de Caín, a la interpelación de Dios: «No sé dónde está mi hermano, ¿soy acaso su guardián?» (Gn 4,9). Esta es la gran cuestión: «¿qué tengo que ver yo con mi hermano?; ¿por qué me tendría que ocupar de él?». Sin duda, muchos se interesan por «los otros», pero en el fondo ese interés ¿es «desinteresado»?

Con san Pablo estamos en las antípodas de Caín. Usa la metáfora del cuerpo humano, donde todos sus miembros comparten sufrimiento y alegría: si las piernas de un atleta han conseguido batir el record de los cien metros lisos, no sólo se alegran las piernas, sino todo el cuerpo, «todos y cada uno de sus miembros». Lo mismo ocurre en el caso de fracasar: la frustración y el sufrimiento es igualmente compartido. En realidad, el protagonista de una acción humana no es un miembro u otro, sino toda la persona. Por eso es ella, con todos sus miembros, quien actúa y, por tanto, goza, sufre, triunfa o fracasa.

La Iglesia es el Cuerpo místico de Cristo. Si hoy la llamada de san Pablo a compartir el sufrimiento y la alegría de los hermanos nos sorprende o la vemos lejana de nuestra realidad eclesial, es que nuestro ser Iglesia está enfermo, es débil, sufre graves deficiencias. Aún no ha llegado a nuestro corazón que un único sujeto, una única persona vive y actúa en nosotros. De otra manera ningún hermano en la fe nos sería indiferente.

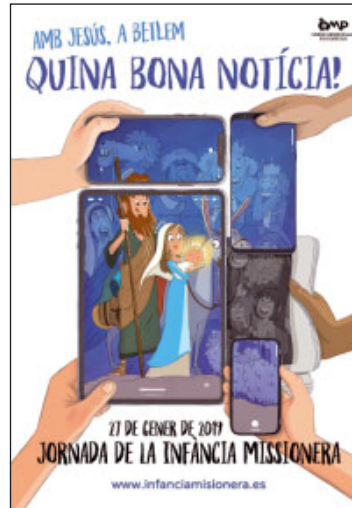
† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Jornada de la Infancia Misionera

Avui se celebra aquesta jornada promoguda per les Obres Misionals Pontifícies. Aquest any, Infància Misionera engega una nova forma d'ajudar els nens a créixer, sent solidaris i generosos, de la mà de Jesús Nen i seguint l'exemple dels misioners. És un projecte de quatre anys en el qual, com si d'un viatge en el temps es tractés, acompanyarem a Jesús Nen en els trajectes que va realitzar en la seva etapa més primerenca: com a nounat, l'estada a Egipte i a Galilea, la presència al temple de Jerusalem.

Per a aquest any el lema és «Amb Jesús a Betlem. Quina bona notícia!», amb l'objectiu de conèixer i explicar la dimensió misionera de l'arribada de Jesús, des que va ser anunciat a Maria, fins al viatge dels seus pares a

Betlem per al seu naixement. Amb els materials preparats per OMP, es presenta el sentit misioner del sí de Maria, de la visitació a Isabel, del naixement de Jesús en un portal, de l'anunci als pastors...

El projecte formatiu preveu aportar diversos recursos cada dos mesos al web www.infanciamisionera.es.

Algú es podria preguntar, però... Per què parlar de la missió als nens, que encara són petits? En canvi, despertar el sentit misioner en els nens és primordial ja que, des del baptisme, tots som misioners. La missió fa que creixi en ells un esperit d'amor al proïsme, generositat, solidaritat i lliurament que els acompanyarà tota la vida. Amb el projecte d'Infancia Misionera «Amb Jesús Nen a la missió», descobriren a Jesús, el seu gran amor per ells i la missió tan important que tenen com a nens.

Per a més informació, a la plana web de la Delegació diocesana de Missions, a www.bisbatsantfeliu.cat

II Aplec de mestres i professors cristians

Dissabte 16 de febrer, de les 9.30 a les 17 h. Centre Tarragonense del Seminari de Tarragona. Inscripcions fins al 10 de febrer, a www.escolacristiana.org

Per segona vegada, es realitza aquesta iniciativa organitzada per les delegacions d'Ensenyament de les diòcesis catalanes i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. Enguany tindrà lloc dissabte 16 de febrer, a Tarragona, sota el lema «Som testimonis!».

El programa s'ha articulat amb una taula rodona de testimonis, amb mestres i professors de Tarragona, Torredembarra, Lleida i Sant Feliu de Guíxols i un treball per grups. Després del dinar, hi haurà l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, que és l'encarregat d'aquest àmbit pastoral a la Tarragonense, i a continuació una presentació i visita didàctica al Museu Bíblic de Tarragona.

II APLEC DE MESTRES I PROFESSORS CRISTIANOS

16 de febrer de 2019

Som testimonis!

TARRAGONA

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

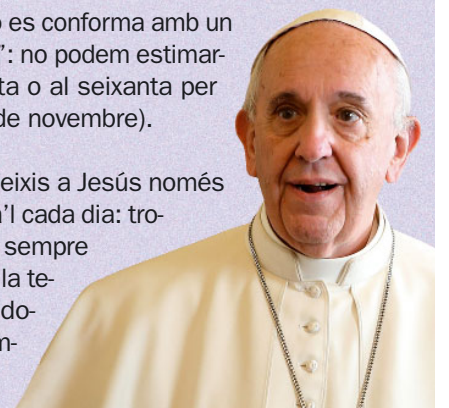

@Pontifex: «El diumenge és per a nosaltres un dia sant, santificat per la celebració eucarística, presència viva del Senyor entre nosaltres i per a nosaltres» (11 de novembre).

@Pontifex: «El primer pas per conèixer Jesucrist és reconèixer la pròpia misèria, la necessitat de ser salvats» (13 de novembre).

@Pontifex: «Jesús no es conforma amb un «percentatge d'amor»: no podem estimar-lo al vint, al cinquanta o al seixanta per cent. Tot o res» (14 de novembre).

@Pontifex: «No segueixis a Jesús només quan et convé, busca'l cada dia: troba en Ell el Déu que sempre t'estima, el sentit de la teva vida, la força de donar-te» (16 de novembre).

Jornada Mundial per a la Vida Consagrada

Eucaristia presidida pel bisbe Agustí Cortés el dissabte 2 de febrer, a les 12 h, a la Catedral de Sant Llorenç.

Aquesta jornada se celebra, com cada any, el 2 de febrer. És la diada en què l'Església fa memòria del dia que Jesús, per mitjà de Maria i de Josep, presentat al Temple de Jerusalem, va sotmetre la seva vida al Pare. De la mateixa manera, els consagrats i consagrades en aquell dia volen renovar l'ofrena d'ells mateixos a Déu per a la salvació del món. Per això, enguany les comunitats de vida consagrada s'obren a l'acollida i a l'anunci humil i decidit de la pròpia vocació i consagració sota el lema «Pare nostre.

La vida consagrada, presència de l'amor de Déu». En aquella escena de la presentació de Jesús al temple, són els ancians Simeó i Ana que acullen i reconeixen Jesús, Fill de Déu. Ells dos són, precisament els patrons del moviment cristià Vida Creixent, que aplega jubilats i gent gran per créixer en la fe, fomentar l'amistat i ser membres actius de l'Església i de la societat. Per aquest motiu, també els membres de Vida Creixent s'uneixen a la celebració diocesana que tindrà lloc el dia 2 de febrer a la catedral.

Durant l'eucaristia es pregarà especialment pels religiosos i religioses que celebren els 25, 50, 60 o 75 anys de vida consagrada, així com els difunts o difuntes del 2018, tant de Vida Creixent com de religiosos i religioses de la diòcesi.

4a Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil

Dissabte 16 de febrer, de les 9 a les 16 hores. Escola Sant Pau, Tarragona. Inscriu-te a santfeliujove@bisbat-santfeliu.cat

Una de les idees clau evidenciades en el Sínode dels bisbes sobre els joves de l'any passat és la crida a escoltar-los. A les diòcesis amb seu a Catalunya, aquesta invitació sintonitza i s'està concretant a la pràctica pastoral de l'acompanyament, que és una aposta subrat-

llada per la pastoral juvenil en aquest darrer temps. Per això, la jornada adreçada als animadors de pastoral de joves del proper dissabte 16 de febrer s'ha articulada entorn aquests punts: la recepció del Sínode dels joves i la teoria i metodologia de l'acompanyament, de la mà de Pilar Lance i amb el suport de la referència bíblica a la trobada de Jesús amb la dona samaritana.

Per a més informació i inscripcions: santfeliujove@bisbat-santfeliu.cat

Conèixer els evangelis

Formació bíblica en format taller participatiu en tres matinals de dissabte: 2 de febrer, 2 de març i 23 de març de 2019, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat. catequesi@bisbat-santfeliu.cat

Seguint les propostes del Pla Pastoral en el qual se'ns convida a conèixer, meditar i fer que la Paraula de Déu s'integri en la nostra vida, des de la Delegació de Catequesi s'ha valorat com a molt oportú començar per aprofundir el coneixement dels evangelis, ja que es detecta una manca de formació en aquest aspecte. S'ha plantejat com una formació bàsica a l'abast de la majoria

de catequistes, però no per això menys interessant. Es tracta d'explicar com es van fer els

evangelis, quina relació hi ha entre l'Antic i el Nou Testament, el llenguatge que s'utilitza i en definitiva saber què ens diu a nosaltres en el moment actual. Aquesta proposta, elaborada per Mn. Joan Ramon Marín, biblista i membre del Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral de la nostra diòcesi, està pensada principalment per a catequistes, però pel contingut i interès, és adequada per a altres agents de pastoral.

AGENDA

- Pregària vocacional.** Dijous 31 de gener, últim dijous de mes, a les 19 h, a la capella de la Casa de l'Església. Amb testimoni vocacional d'una religiosa que treballa en el món de l'ensenyament.
- Reunions d'arxiprestos.** Dimecres 30 de gener, a Sitges, per a la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf. Dijous 31 de gener, al santuari de Bruguers, per a la Vicaria del Llobregat.
- Exercicis espirituals per als seminaristes.** Del 27 gener al 2 de febrer, al Santuari del Miracle. Predicats per Mn. Javier Vilanova, nou rector del Seminari Interdiocesà de Catalunya.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / SI 97 / Mc 3,22-30]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Lleida:** Sant Valeri, bisbe. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dimarts [He 10,1-10 / SI 39 / Mc 3,31-35]. □ **Sant Feliu de Llobregat:** Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). □ **Lleida:** Sant Tomàs d'Aquino d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Tortosa:** Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev. fund. dels Operaris diocesans (OD); sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

30. ■ Dimecres [He 10,11-18 / SI 109 / Mc 4,1-20]. □ **Tortosa (ciutat):** Santa Àngela de Mèrici, vg. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià Maria Wiaux, rel. La Salle; beat Sebastià Valfré, prev. congregació de l'Oratori.

31. □ Dijous [He 10,19-25 / SI 23 / Mc 4,21-25]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Divendres [He 10,32-39 / SI 36 / Mc 4,26-34]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dissabte [MI 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. La Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i

popularment la Candelera (pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes, altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 1,4-5.17-19 / SI 70 / 1C 12,31-13,13 (o bé, més breu: 13,4-13 / Lc 4,21-30)]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefa Nicolí, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Mí-nims.

Diumenge III de durant l'any (C)

COMENTARI

Jesús ve a alliberar tots els oprimits

La primera lectura ens situa en el moment de la reconstrucció de l'Israel postexílic i la Llei hi juga un paper central: *Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom, homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. És un moment d'una gran joia: Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat... No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.* La Llei del Senyor és motiu de joia; és un dia de festa per a gaudir de bons àpats, però també per a compartir el que tenim amb els nostres germans.

L'evangeli comença amb un pròleg on Lluc, diu a Teòfil (persona real o fictícia): *Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també he decidit escriure-t'ho en una narració seguida perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.* Lluc sap molt bé de què parla en el seu evangeli.

Jesús —ens dirà Lluc— és aquell en qui es compleixen les Escripures: *Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura. Tot allò que escolta-ven amb tanta atenció els jueus (en temps de Nehemias) es realitza plenament i total en Jesús de Natzaret. Però el seu missatge és clar: L'Esperit del Senyor m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat per proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* Aquesta és la seva missió, aquest és el seu evangeli, la seva «Bona Notícia»: l'alliberament de tots els oprimits del tipus que siguin. I sant Pau ens recorda que tots hem de treballar per fer realitat aquesta Bona Notícia: *Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres. Perquè el cos no consta d'un sol membre, sinó de tots.* Per això tots ens hem de sentir responsables que arribi a tothom l'alliberament que Jesús ha portat al món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Nehemias (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la.

Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemias, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.»

▶ Lectura del llibre de Nehemias (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquellos días, el día primero de mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «¡Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Natzaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír.»